

عنوان مقاله:

واکاوی معنا و مفهوم اعانه بر اثم در آرای فقهای امامیه

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 47، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمدعلی شیخ الاسلامی - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

اعانه بر اثم از جمله قواعدی است که متکی به دلیل قرآن و روایت و عقل و اجماع است و حجیت آن خدشه ناپذیر است. در حجت بودن آن تقریباً اختلافی نیست اما مفهوم اعانه بر اثم همواره محل بحث و نزاع فقها بوده است. آن چه در این تحقیق مهم انگاشته شده است بررسی سیر تاریخی و تغییر و تحولات آرای فقهای امامیه در این باب از ابتدا تاکنون می باشد که برای نیل به این منظور از روش تحلیلی-توصیفی مبتنی بر اسناد کتابخانه ای بهره گرفته شده است. با نگاهی به آرای فقها، پی به تشتت فراوان آن می بریم که هریک تعریفی متفاوت از اعانه بر اثم ارائه داده اند که قریب به اتفاق این تعاریف، مستند به فهم عرفی است. در رابطه با چگونگی انطباق مفهوم اعانه بر عرف، ملاک های مختلفی ذکر شده است که بازگشت اکثر آن ها به یک ملاک است که شیخ انصاری بهتر از همه آن را بیان نموده است و آن، یاری رساندن در مقدماتی است که فایده اش منحصر در حرام باشد. در پایان با جمع بندی اقوال نتیجه گرفته می شود که در صورت قصور فهم عرفی از مساله، ملاک در صدق عرفی اعانه، قاصد بودن معین است.

کلمات کلیدی:

فقه، قاعده اعانه بر اثم، مفهوم اعانه بر اثم، شرطیت قصد در اعانه بر اثم، مدخلیت عرف در مفهوم اعانه بر اثم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/629442>

